

בש"פ 5312/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5312/16

לפני:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר המשיב מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו - 1996

ו' בתמוז התשע"ו

תאריך הדיון:

עו"ד תמר פרוש

בשם המבקשת:

עו"ד ערן צלניקר

בשם המשיב:

החלטה

1. בקשה שניה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים, החל מיום 29.7.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 7000-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. ביום 30.7.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב, וביום 4.2.2016 הוגש נגדו כתב אישום מתוקן. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, א.מ.ב., ילידת שנת 2004, ו- ל.ב., ילידת שנת 2011 (להלן יחד: הקטינות), הינן אחיות, ומתגוררות יחד עם אמן. בין אמן

של הקטינות לבין אשת המשיב קיימת היכרות מוקדמת. ביום 17.7.2015, בשעות הערב, התארחו המשיב ואשתו בבית הקטינות, ובהמשך הערב נענו השניים להזמנה ללון בחדר פנוי בבית. במהלך אותו לילה ביצע המשיב בקטינות מעשים מגונים מרובים, וב- ל.ב. אף מעשה אינוס. כן מיוחס למשיב בכתב האישום, כי כשבועיים או שלושה קודם לכן, בעת שהקטינות ביקרו יחד עם הוריהן ואחותן הגדולה בבית המשיב בקיבוץ, הציע המשיב ל- א.מ.ב. לשבת עמו במושב הנהג ולנהוג עמו ברכבו, ואגב כך במהלך הנסיעה ביצע בה מעשים מגונים.

בגין מעשיו אלה מיוחס למשיב ביצוע עבירות של אינוס, מעשים מגונים (מספר עבירות), מתן הרשאה לקטין שאינו יכול לקבל רישיון נהיגה לנהוג ברכב והסתייעות ברכב לביצוע עבירת מין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומן של עילות מעצר לפי סעיף 21 לחוק המעצרים נגד המשיב.

4. בדיון שהתקיים ביום 5.8.2015 הסכים בא כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך טען כי יש להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר תחת הפיקוח של אשתו והוריה. בית המשפט המחוזי (כב' השופטת ר' ברקאי) קבע כי אכן קיימות ראיות לכאורה וכן עילת מעצר מכוח חזקת המסוכנות, והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

5. בתסקיר שהוגש ביום 27.8.2015 העריך שירות המבחן כי אמנם קיים סיכון להישנותה של התנהגות עוברת חוק מצד המשיב, אך ניתן לצמצמה על ידי חלופת מעצר אשר תציב למשיב גבולות ברורים ותעובה על ידי גורמים מפקחים סמכותיים, והמליץ על שחרור המשיב לחלופת מעצר בתנאים מגבילים מלאים בבית הוריה של אשתו בירושלים. עוד הומלץ על שילובו של המשיב בקבוצה שיקומית לחשודים בביצוע עבירות מין.

6. לאחר דיון שנערך ביום 3.9.2015 החליט בית משפט קמא (כב' השופט י' עדן) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. במסגרת החלטתו הדגיש בית המשפט את חומרת המעשים המיוחסים למשיב וקבע כי עוצמת המסוכנות העולה מהם כה קשה, עד כי אין כל חלופת מעצר אשר יהיה בה כדי לאיין מסוכנות זו. כן עמד בית המשפט על כך שמצפייה בקלטת העימות אשר נערך במשטרה בין המשיב לרעייתו, עולה כי האחרונה אמרה כי אביה, אשר אמור להיות אחד המפקחים, אמר לה לומר שלא שמעה בליל האירוע אף אדם בוכה. בית המשפט קבע כי מדברים אלה עולה חומרה רבה ביותר, ואך מטעם זה ניתן לשלול את האפשרות לשחרור המשיב בפיקוחו של אבי אשתו.

7. בשלב זה החליף המשיב את בא כוחו, וזה הגיש בקשה לעיון חוזר בעניינו של המשיב. ביום 8.10.2015 דחה בית משפט קמא (כב' השופט נ' אבו טהה) את הבקשה על הסף, וזאת בנימוק שלא קמה למשיב עילה לעיון חוזר, תוך ציון כי מעבר להסכמת בא כוחו הקודם של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, בית המשפט עיין גם הוא בחומר החקירה ועל סמך זה קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. כן נקבע, כי החלפת ייצוג המשיב אינה עילה לעיון חוזר.

ערר שהגיש המשיב על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (השופט ד' ברק-ארז), תוך שנקבע בין היתר, כי טענותיו של המשיב באשר לצד הראייתי מכוונות רק נגד ייחוסה של עבירת האונס למשיב ולא נגד המעשים המגונים הרבים המיוחסים לו, אשר חומרתם הלכאורית מעלה על פניה "מסוכנות מפליגה", וכי השילוב בין נסיבותיו החמורות של ביצוע המעשים המיוחסים למשיב לבין אי הבהירות הקיימת באשר לתפיסת האנשים הקרובים למשיב את חומרת העבירות מצדיק הימנעות משחרורו לחלופת המעצר שהוצעה (בש"פ 7146/15).

בקשה נוספת לעיון חוזר שהגיש המשיב, בה הציע חלופת מעצר אחרת, נדחתה אף היא על ידי בית משפט קמא ביום 25.11.2015, לאחר שקבע שאין בשינוי המקום הגיאוגרפי של החלופה המוצעת (מירושלים לתל אביב) כדי להפחית ממסוכנותו הרבה של המשיב, אשר הינה "כלפי כולי עלמא" ולא כלפי הקטניות בלבד. גם הערר על החלטה זו נדחה על ידי בית משפט זה (השופט י' דנציגר), וזאת נוכח חומרתם הרבה של המעשים המיוחסים למשיב (בש"פ 8108/15).

בקשה שלישית שהגיש המשיב לעיון חוזר, לאחר שנערך תיקון בכתב האישום, נדחה על ידי בית משפט קמא ביום 24.3.2016, תוך שנקבע כי טענותיו של המשיב באשר לתשתית הראייתית לאישומו בעבירת האינוס מקומן להתברר בהליך העיקרי, וכי אין בתיקון כתב האישום כדי להפחית מרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. ערר שהוגש גם על החלטה זו נדחה ביום 4.4.2016 על ידי השופט צ' זילברטל, אשר קבע כי אין בתיקון כתב האישום כדי לשנות מהערכת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, אף אם יתברר כי אין במעשיו של המשיב משום אינוס במובנו המשפטי (בש"פ 2482/16).

8. ביני לביני חלפו 9 חודשי המעצר הראשונים של המשיב בטרם הסתיים משפטו, והמדינה ביקשה להאריך את מעצרו של המשיב ב- 90 ימים. ביום 20.4.2016 קיבל בית משפט זה (השופט י' עמית) את הבקשה נוכח מסוכנותו הלכאורית של המשיב, ועמד על כך שהגם שקבועים עוד שני מועדי הוכחות לסיום פרשת התביעה, לא ניתן להתעלם מכך שהמענה לכתב האישום השתהה במשך כ- 5 חודשים נוכח החלפת ייצוגו המשפטי של המשיב, ולכן לא ניתן לזקוף עיכוב משמעותי זה לחובת המדינה.

9. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי עד כה. הקראת כתב האישום התקיימה ביום 18.8.2015, וכאמור לעיל, הדיונים בתיק נדחו מעת לעת לבקשת המשיב לצורך הסדרת ייצוגו. כמו כן, התנהל בין הצדדים משא ומתן לתיקון כתב האישום, אשר תוקן כאמור והוגש שוב ביום 4.2.2015. נכון להיום התקיימו 5 מועדי הוכחות, ודיון נוסף קבוע ליום 8.9.2016. יצוין, כי בא כוח המשיב ביקש לבטל דיון שנקבע ליום 24.5.2016 בשל מחלה, ובהמשך התנגד לשני מועדי הוכחות שביקש בית משפט קמא לקבוע בחודש יוני. לענין זה העיר בית משפט קמא בהחלטתו כי "יש להצטער על כך שכל מאמצי בית המשפט לקדם את שמיעת התיק, תוך עשיית מאמצים מיוחדים והצעת מועדים רבים - נענו בשלילה על ידי הסניגור (למעט מועד אחד בו התובעת לא פנויה מסיבה אישית)".

10. כעת מונחת לפני בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב ב- 90 ימים נוספים, בה נטען כי מסוכנות רבה נשקפת מהמשיב. כן נטען, כי המשיב הוא האשם בעיכובים בהתקדמות הדיונים בתיק: בשל בעיות בהסדרת ייצוגו של המשיב ובקשות דחייה שהתבקשו לשם כך, נוכח שינוי סדר שמיעת הראיות לבקשת המשיב, לאור העובדה שחלק מחקירותיהם של עדי התביעה התמשכו שלא לצורך ובשל אי התאמת המועדים שהוצעו על ידי בית משפט קמא לשמיעת התיק ליומנו של בא כוח המשיב.

11. בדיון לפני חזרה באת כוח המדינה על נימוקי הבקשה. כן עדכנה כי בדיון שהתקיים אתמול סיימו להעיד 4 עדי תביעה, כך שלדיון הבא הקבוע ליום 8.9.2016 נותר להעיד אך את המתלוננת (א.מ.ב.), ובכך אמורה להסתיים פרשת התביעה. מנגד, התנגד בא כוח המשיב לבקשה. לטענתו, המשפט אינו מתנהל בקצב הולם ולא צפוי להסתיים בתקופת ההארכה המבוקשת. כן נטען כי נקודת האיזון השתנתה מאז הוחלט על מעצרו של המשיב, וזאת לאור חלוף הזמן וקצב התנהלות התיק, ולפיכך יש מקום לשקול מחדש חלופת מעצר.

דיון והכרעה

12. דין הבקשה להתקבל.

13. כידוע, במוקד הדיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים עומדים קצב התקדמות ההליך והאיזון בין זכויות הנאשם לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת זו על בית המשפט לתת דעתו, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולמידת המסוכנות הנשקפת ממנו, כמו גם לעוצמת עילות המעצר הסטטוטוריות לפי סעיף 21 לחוק המעצרים המתקיימות בנאשם (בש"פ 54/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2016); בש"פ 82/16 מדינת ישראל נ' עלא אדין (31.1.2016)).

14. העבירות בהן הואשם המשיב הן חמורות, והנסיבות בהן בוצעו מצביעות על המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו, ובדין הורה בית משפט קמא על מעצרו עד לתום ההליכים. לא פחות מ-3 בקשות לעיון חוזר הוגשו על ידי המשיב, כמפורט לעיל, וכולן נדחו על ידי בית משפט קמא, ועררים שהוגשו לבית משפט זה נדחו אף הם, תוך שהודגשה שוב ושוב מסוכנותו של המשיב.

15. אכן, קצב התקדמות ההליכים בתיק אינו משביע רצון, אך נראה כי האשם לכך רובץ בעיקרו לפתחו של המשיב, כמפורט לעיל. בינתיים, כפי שצוין על ידי המדינה, פרשת התביעה עומדת לקראת סיום.

16. בנסיבות אלה, למרות התמשכות ההליכים, אין מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

17. אשר על כן, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב-90 ימים, החל מיום 29.7.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 7000-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ו' בתמוז התשע"ו (12.7.2016).

ש ו פ ט